

הגברת
חסידה הלוי, אשתו של איש'הכספים, ובעל חברת סומרפין, נחה ליד שולחן בבית קפה.

איזה פקודה, ולחזור לחדר, אל חוט המחשבה שלו.

★ ★ ★

מה שכתוב בגמרא

ביתו היה מסתובב בחלוק קצרצף בצבע בורדו, ואוכל אוכל דיאטטי, ה' מלווה בהמון פילולים צבעוניים ושאר תרור פות. בבוקר הסתפק בתה וצנימים. אבל בחוק, כדי להפגין את עממיותו, היה מוכן לקנות מנה גדולה של פלאפל, לאכול אותה בראותנות, ולהצהיר: "איזה יופי, כמה שזו טעים!"

לגבר שעלה ארצה, ב'1937 מרומניה, ו' חזר לאירופה מייד אחרי מלחמת העולם ה' שניה, יש שני תחביבים שהוא להוט אחרי: הם מאוד: ציור, ופוליטיקה. ברגע שנכנס הביתה היה פותח את קול ציון לגולה. וכשנערכו הבחירות, דרש שיעבירו לו כל חצי שעה את התוצאות, דרך הטלפרינטר. אולי מפני שהשקיע כל כך הרבה בקרנות הבחירות השונות.

הוא ראה את עצמו אורה ישראל, התרגז כאשר האשימו אותו בירידה מהארץ. "אני חניך בית'ר!" היה מתרעם, וחניך בית'ר אינו יכול להיות יורד!" יש לו דרכון ישראלי, וראה את עצמו כשליח המדינה בשטח גיוס הון להשקעות.

הוא מדבר בשבע שפות, וכל פעם ש' הוא נתקל בבעיה קשה היה מפטיר ב' אידיש: "נעשה מה שכתוב בגמרא."

כל פעם שהיה מגיע ארצה היו מארחים אותו לפי התור בכל הבתים הישראליים החשובים. בשבוע שעבר, כשהוא היה ב' ארץ, לא אירח אותו איש.

כאשר עלה ביום החמישי האחרון ל' מטוס, בדרכו ללונדון, העיף מבט אחורנית והפטיר באידיש: "יהיה טוב."

זולי המדינה

בתמונה העליונה מימין נראה מ' אז רק עורך'הדין שלו, והינו כיום שר

המשפטים בממשלת ישראל, יעקוב שמשון שפירא. משמאל: הלוי ואשתו בסרקלין של אחת מאוניות סומרפין. מימין למטה: מנהיג תנועת החרות מנחם בגין מחבק בעליות את אשתו של מאיר הלוי חסידה. משמאל: שוב מנחם בגין בחברת מאיר הלוי, במסיבת החנוכה של האניה ביל'יו.

ארץ היה אלוף'מישנה עמנואל נשרי. מנהל אחר הוא יורד'הדין חיים ברנבון, שגם הוא בא אליו מקצור מ' צה"ל.

★ ★ ★

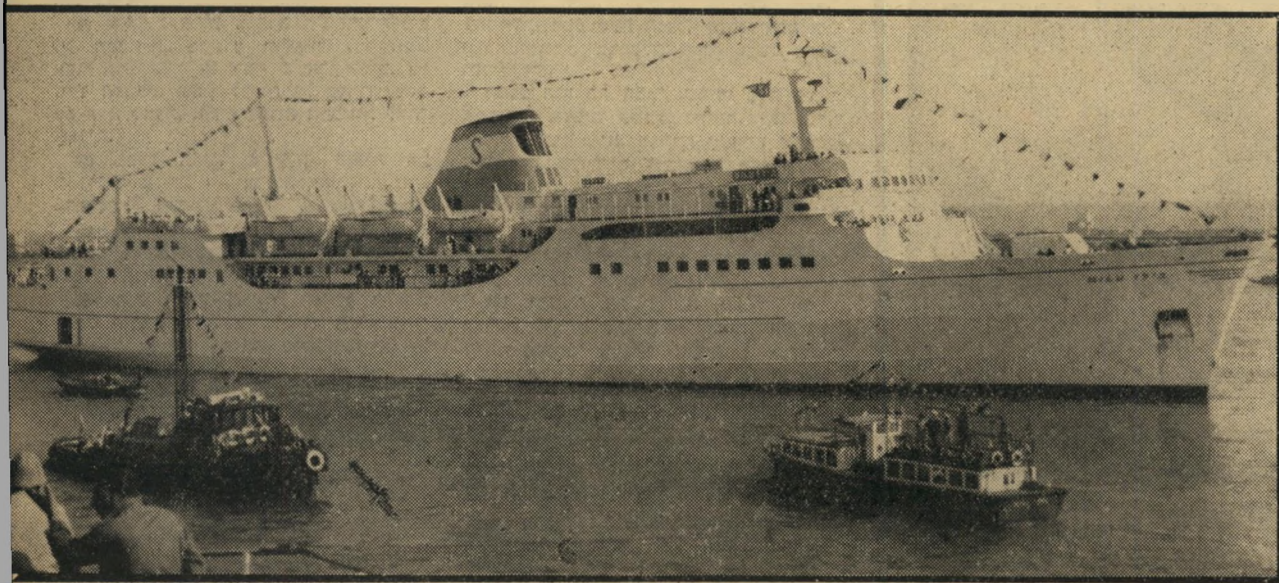
גאון יחסי'ציבור

איר הלוי הוא בראש וראשונה מומחה ליחסי ציבור. הוא ידע לשוחח עם כל אדם, על כל דבר, שאל כל פקיד בחברתו מה נשמע, ומה שלומם. הוא היה מסמר בכל מסיבה, למרות שאינו שותף, אינו משחק קלפים, ואינו מתעניין בנשים — אם כי הוא זורבה להסתכל עליהן, בעיקר כשהן יפות, הוא אוהב סנדביצ'ים, הקיף את עצמו במגשים שלמים מהם, בכל הזדמנות ציבורית.

הוא ייחס את הצלחותיו לקשריו האישיים הטובים, ולהליכותיו הנעימות. עובדה: רות דיין השיקה לו האגידה דגית, מרים אשכול השיקה לו את נלי, וגברת ג'ר, אשתו של שגריר ישראל בבלגיה, השיקה לו את בילי.

למרות — או אולי מפני — שאין לו חברים אמיתיים, הוא זקוק כל הזמן להברה. הוא אינו מסוגל לחשוב מבלי לדבר, והוא לא מסוגל לדבר מבלי שיהיה לו שומע. עתה, כשמוטב לו לשחק, קשה לו מאוד.

הוא נהג להסתובב בחדרו, בפני קהל'שומעים מצומצם, ולהפליט קטעי משפטים במהירות מסחררת. תוך כדי שיחה כזאת נהג לקפוץ פתאום לטלפון, להזמין שיחה לניו'יורק, לרוץ לחדר הסמוך, להעביר

ספינת השומים

ביל'יו מגיעה, בפעם הראשונה, המעבורת הצחורה, שהתקבלה בצפירות'כבוד עליידי כל האוניות לנמל'הבית שלה, חיפה. אוניית האחרות, נועדה להכניס רווחים — אך גרמה להפסדים כבדים.